

הנה פתחתי חלון

גלגוליו של מבנה מלון פאלאס וחלון מתוכו

במרכזה של עבודה זו ניצב חלון. אחד משמונת חלונות חדר האוכל שהיו במלון פאלאס בירושלים, שנפתח בשנת 1929 בשכונת ממילא, לאחר כשלושה עשר חודשי בניה מאומצים. העבודה מעמידה את החלון המשמש כיום כמראה מעוצבת בביתי כנקודת המוצא, וכמורה דרך למחקר חברתי, חומרי והיסטורי.

סיפורו של החלון נפרס על פני מאה שנים וכולל בתוכו אירועים, תהליכים ותמורות הנקשרים אליו ואל המבנה הייחודי שבתוכו שכן, אל העיר ירושלים ואל האנשים שחיו בה ושלטו בה על פני מאה שנה. מראה המשקפת עולם שלם, ומושכת חוטים לתחומי תוכן שונים, תחומי עניין ודרכי חיים.

הפרק הראשון עוסק בחלון מבחינה חומרית, לשונית ואטימולוגית וכן בהשוואה לדוגמאות של חלונות אחרים באדריכלות ובאמנות, המשיקים לחלון בו אני עוסקת, המסייעים להבין את משמעות החלון כמושג תרבותי, כמוטיב וכסמל.

בפרק השני המחקר מתרחב ומתמקד במבנה מלון פאלאס, בניין ייחודי אשר תוכנן על ידי אדריכל תורכי, בתקופת המנדט הבריטי ונבנה בזמן שיא של 13 חודשים, על ידי פועלים יהודים וערבים. המחקר בוחן את השינויים שחלו בתכנון המבנה ואת הסיבות להקמתו על ידי המועצה האיסלמית העליונה, בתקופה היסטורית משמעותית של יציאה מחומות העיר העתיקה. תקופה המסמנת התפתחות של לאומיות ערבית ויהודית ואי ודאות בנוגע לחלוקת הארץ.

המחקר נוגע גם בגלגולו העכשווי של מלון פאלאס, שהפך בשנת 2014 למלון וולדורף אסטוריה, ירושלים, תהליך בו נהרס מבנה המלון וחזיתו המקורית שומרה, כחזית של המלון החדש. בדרך זו מהווה המבנה ההיסטורי גשר וחיבור עכשווי למשמעויות נוספות הגלומות בו מבחינה היסטורית, חברתית ודתית. באמצעותו עולות גם שאלות מהותיות בנוגע לבחירות תרבותיות כמו טשטוש, העלמה ומחיקה של היסטוריה ודרך כך, הפיכתו של המלון מאובייקט קיים לסמל ולסימן, ולטענתי גם לסימולקרה של עצמו.

הפרק השלישי, עוסק במגוון רחב של תיאוריות העוסקות בחומר וביחסים שבין סובייקט לאובייקט ומציגות התבוננויות שונות על חומר וצורה, זאת לצד מאוויים, תשוקות, זיכרונות וביטויים חברתיים ותרבותיים שונים הבאים לידי ביטוי באמצעות החומר.

הפרק הרביעי, והאחרון עוסק בגלגולו העכשווי של החומר המשקף תפיסות עולם חדשות ומציף התייחסויות נוספות לחומר, חברה ותרבות ובפריקט "חלונות מתגשמים" (2019) שנוצר בתכנונו ובהשראתו של האמן יורם אמיר ז"ל. במרכזו של פרויקט אמנות זה חלונות ישנים מהעיר ירושלים שהופכים למבנה זמני בשטח ציבורי בעיר. באמצעות הפרויקט המזקק רעיונות העוסקים באומנות וחברה, כמו גם בעיר ירושלים, עולים רעיונות ותפיסות העוסקות בכבוד לישן

ושימוש חוזר בחומר לטובת יצירה חדשה ובאמצעותו מתעוררות שאלות נוספות העוסקות
בשחזור ושימור אדריכלי, אומנות ועבודת כפיים.